

**MINISTERUL JUSTIȚIEI
AL REPUBLICII MOLDOVA**

MD - 2012, mun. Chișinău,
str. 31 August 1989, nr. 82
tel.: +373 22 20 14 24
web: www.justice.gov.md,
e-mail: secretariat@justice.gov.md

22.01.2024 nr. 04/1-641

La nr. 22-69-13 din 02.01.2024

Cancelaria de Stat

Cu referire la proiectul definitivat al hotărârii cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (privind actualizarea cadrului normativ) (*număr unic 995/CS/2023*), comunicăm următoarele.

Potrivit art. 37 alin. (7) al *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative*, obiecțiile și propunerile Ministerului Justiției privind respectarea standardelor în domeniul drepturilor omului, precum și a normelor de tehnică legislativă, se reflectă în versiunea finală a proiectului actului normativ. Respingerea obiecțiilor și propunerilor Ministerului Justiției *trebuie motivată în sinteză*. În context, remarcăm faptul că unele observații ale Ministerului Justiției, deși în sinteză este indicat că acestea se acceptă, ele nu au fost luate în considerare și nici nu au fost aduse argumente temeinice privind neacceptarea acestora. În contextul celor expuse, reiterăm unele observații expuse în avizul precedent al Ministerului Justiției nr. 04/1-11258 din 20 decembrie 2023, cu formularea unor observații adiționale expuse la forma actuală a proiectului.

La proiectul legii:

Art. I (modificarea Legii nr. 317/1994 cu privire la Curtea Constituțională) se propune a fi expus în următoarea redacție:

Art. I. –Legea nr. 317/1994 cu privire la Curtea Constituțională (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 8 art. 86), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) În activitatea sa, Președintele Curții Constituționale este asistat de un cabinet

propriu, cu statut de serviciu.”.

2. Articolul 8 alineatul (1) se completează cu litera e¹) cu următorul cuprins:

„e¹) numește și eliberează din funcție personalul din cadrul cabinetului propriu, în condițiile legii;”.

La art. II (modificarea art. 118 din Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003):

Este salutară inițiativa propusă pentru completarea art. 118 din *Codul muncii* din perspectiva descurajării acumulării concediilor nefolosite prin stingerea zilelor de

concediu de odihnă nefolosite din motive imputabile angajatului în raport cu normele privind obligativitatea angajatorului de a acorda angajatului concediu anual de odihnă, conform graficului stabilit.

Totuși, se remarcă faptul că, propunerile respective în redacția formulată, raportate la temeiurile reale privind neutilizarea zilelor de concediu ce li se cuvin, datorită imposibilității instituționale de a acoperi funcțiile și realizarea volumului de sarcini stabilite, ar putea leza drepturile unor atare salariați.

În acest sens, atragem atenția asupra faptului că, majoritatea autorităților publice (inclusiv structurile organizaționale din sfera de competență a acestora) se confruntă cu problema funcțiilor vacante, inclusiv în contextul instituirii moratorului temporar privind încadrarea personalului din sectorul bugetar în funcțiile vacante înregistrate. La fel, numărul de funcții vacante se datorează inclusiv ratei înalte a inflației în raport cu nivelul de salarizare, care afectează nemijlocit capacitatea de angajare și retenție a angajaților actuali.

În context, neutilizarea concediilor de către angajați reprezintă o consecință directă a deficitului de personal necesar pentru acoperirea tuturor funcțiilor vacante și în egală măsură realizarea în volum deplin a sarcinilor atribuite.

Prin urmare, s-ar putea întâmpla ca salariatul să nu beneficieze de concediul de odihnă anual din motive ce nu depind de voința sa. Din textul normei propuse prin proiect ar reieși că zilele concediului de odihnă anual nefolosite se vor considera stinse indiferent de faptul dacă nefolosirea concediului este dependentă sau independentă de voința salariatului.

În acest context, ar fi bine să se clarifice situațiile în care salariatul nu-și folosește zilele de concediu anual din motive ce nu depind de voința sa. Ca consecință, să se prevadă că nu ar putea antrena o stingere a zilelor de concediu nefolosite atunci când nefolosirea a fost dictată de cauze ce nu depind de voința salariatului.

Mai mult, proiectul nu vine să clarifice care ar fi acele „motive justificative” care ar fi în stare să determine nefolosirea de către salariat a concediului de odihnă anual, și care, în consecință, ar obliga angajatorul să acorde concediul nefolosit pe un termen de cel mult 2 ani de zile. Deși art. 118 alin. (1) din *Codul muncii* stipulează obligația angajatorului de a lua măsurile necesare pentru ca salariații să folosească concediile de odihnă în fiecare an calendaristic, în practică este dificil de probat că salariatul nu a beneficiat de concediul de odihnă anual din anumite motive justificative. Totodată, nu este clar cine va stabili că anumite motive se califică ca fiind justificative ce au condus la imposibilitatea beneficierii de concediul anual, fapt ce necesită o reglementare mai clară.

De asemenea, se va revizui situația în care subdiviziunea resurse umane informează salariatul despre zilele de concediu de odihnă anual acumulate/nefolosite, salariatul întocmește cererea de concediu, însă aceasta nu este acceptată de către angajator, din motive justificate. La fel, nu este clar cum va fi interpretată situația în

care nici angajatorul nu a solicitat utilizarea zilelor de concediu anual de către angajat și nici angajatul nu a venit cu o cerere privind acordarea concediului respectiv – se va aplica sau nu primul alineat din art. 118 alin. (4¹).

Prin urmare, se propune examinarea opțiunii ca în cazul în care programarea concediilor de odihnă anuale este aprobată prin actul administrativ al angajatorului și conține perioade exacte privind realizarea concediului, angajatorul să poată emite actul administrativ privind acordarea concediului de odihnă anual fără o cerere suplimentară din partea salariatului.

Atragem atenția asupra dispozițiilor art. 7 al Directivei 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, care prevăd că:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca orice lucrător să beneficieze de un concediu anual plătit de cel puțin patru săptămâni în conformitate cu condițiile de obținere și de acordare a concediilor prevăzute de legislațiile și practicile naționale.

(2) Perioada minimă de concediu anual plătit nu poate fi înlocuită cu o indemnizație financiară, cu excepția cazului în care relația de muncă încetează”.

În acest context, subliniem că, Directiva UE impune statelor să asigure un concediu minim de cel puțin patru săptămâni care nu poate fi înlocuit cu o indemnizație financiară.

La art. III (modificarea Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în continuare – Legea nr. 158/2008)):

La pct. 1:

- după textul „„funcție publică de nivel inferior”” se propune a fi completat cu textul „și funcție de nivel inferior”;

- după textul „„acte legislative și normative”” se va completa cu textul „, la orice formă gramaticală se substituie cu”;

- după textul „acte normative” se va completa cu textul „, la forma gramaticală corespunzătoare”;

- se va ține cont că „sintagma” reprezintă o unitate sintactică stabilă, formată din mai multe cuvinte între care există un raport de subordonare, constituind o parte a unei propoziții sau a unei fraze. La schimbarea unor cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „cuvintelor” respective, iar la schimbarea unor cifre/semne și cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „textului” respectiv (observație valabilă în tot textul proiectului).

La pct. 2, redacția definiției propuse pentru noțiunea de funcționar public urmează a fi revizuită, deoarece păstrarea calității de funcționar public a persoanei care se află în corpul de rezervă presupune și menținerea tuturor obligațiilor, drepturilor, inclusiv a celor prevăzute la art. 42 din legea nominalizată. Mai mult, toate prevederile ce se referă la funcționari publici, inclusiv cele ce vizează

incompatibilități și restricții, ar fi aplicabile și persoanelor care se află în corpul de rezervă.

Suplimentar, se constată o inadvertență între prima parte a definiției funcționarului public ca fiind persoană fizică numită, în condițiile legii, într-o funcție publică și a doua parte a normei. Or, statutul de funcționar public se pierde odată cu încetarea raporturilor de serviciu.

La pct. 5, 6 și 39, propunerile de modificare a art. 8, 9 și 64 alin. (1) lit. g), nu sunt argumentate conform cerințelor *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative*, inclusiv din următoarele considerente.

Obținerea perspectivei Republicii Moldova (RM) de aderare la Uniunea Europeană (UE) impune o conformare a procesului de elaborare a politicilor publice cu practicile, modelele și acquis-ul UE. Transpunerea și implementarea acquis-ului UE este o condiție de aderare la UE, ceea ce înseamnă că legislația RM trebuie să fie armonizată cu legislația UE, înainte ca aceasta să devină stat membru. Respectiv, în nota informativă a proiectului urma a fi descris gradul de compatibilitate a propunerilor din proiect (în special: instituirea funcțiilor publice de conducere de nivel superior și funcțiilor de demnitate publică) cu legislația Uniunii Europene, or, statul vecin, România, care este un stat membru a UE, se axează pe o politică de reducere cu minim 25% a posturilor de muncă de demnitate publică până la data de 1 ianuarie 2024, iar posturile vacante, neocupate, fără personal încadrat vor fi desființate (observațiile înaintate sunt valabile și pentru art. V pct. 2).

Totodată, nu este argumentată soluția numirii de Guvern a conducătorilor și adjuncților autorităților administrative din subordinea ministerelor, precum și excluderea ministrului/secretarului de stat responsabil de a participa la selectarea adjuncților autorităților administrative din subordinea ministerelor, pornind de la principiul ierarhiei instituționale consacrat în art. 4 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate* (observație valabilă și pentru art. VII).

În altă ordine de idei, privitor la prevederile proiectului prin care se propune atribuirea statutului de persoană cu funcție de demnitate publică *conducătorului autorității administrative din subordinea ministerului, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege* (modificările la art. 8, art.9 din *Legea nr. 158/2008* și *Legea nr. 199/2010*), nu este clară abordarea propusă de autori, atât timp cât autoritățile din subordinea ministerelor sunt create *pentru asigurarea implementării politicii statului în anumite subdomenii sau sfere din domeniile de activitate care îi sunt încredințate unui minister, și au forma de organizare juridică de agenții, servicii de stat și de inspectorate de stat* (art. 14 din *Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate*). Atribuirea conducătorilor acestor autorități a statutului de persoană cu funcție de demnitate publică, este contrară filosofiei, conceptului acestei categorii de funcționari. Notăm faptul că, *o persoană cu funcție de demnitate publică este o persoană care ocupă o poziție înaltă în cadrul unei instituții sau organizații*

publice și care deține putere, autoritate și responsabilitate în luarea deciziilor importante în interesul public. Această categorie de demnitari este implicată în **elaborarea și stabilirea** politicilor, conducerea autorităților și altor instituții de importanță majoră pentru societate. Funcția de demnitate publică este, în general, asociată cu poziții înalte în stat, precum Președintele, Prim-ministrul, miniștrii, deputații sau judecători etc. Aceste persoane sunt responsabile de luarea deciziilor cruciale pentru funcționarea statului și a societății.

Pe de altă parte, funcționarii publici sunt persoanele angajate în administrația publică, ocupând o gamă largă de poziții în cadrul autorităților statului. ***Ei sunt responsabili de implementarea politicilor*** și a deciziilor luate de către cei din funcțiile de demnitate publică. Funcționarii publici (inclusiv cei cu funcții de conducere de nivel superior) sunt implicați în gestionarea zi de zi a activităților administrative, în executarea legilor și a politicilor publice.

Respectiv, diferența principală între cele două categorii constă în nivelul de putere și autoritate pe care îl dețin. Persoanele cu funcție de demnitate publică sunt responsabile de formularea și implementarea politicilor, iar deciziile lor au un impact semnificativ asupra societății în ansamblu. În schimb, funcționarii publici (inclusiv cu funcții de conducere de nivel superior) desfășoară activități operaționale și administrative în cadrul structurilor stabilite de cei cu funcții de demnitate publică.

De asemenea, notăm că includerea categoriilor de subiecți arătați sub incidența *Legii nr. 199/2010* cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică generează și alte potențiale riscuri, cum ar fi: ocuparea funcțiilor de către persoane care aparțin unui anumit partid (art. 10), incompatibilități (art. 12), posibilitatea creării propriilor cabinete (art. 13) și alt spectru de garanții sociale (art. 18).

În lumina celor expuse, considerăm că autorii proiectului urmează să revadă conceptul propus, ținând cont de natura activităților desfășurate de către autoritățile din subordinea ministerelor și conducătorii acestora.

La pct. 5:

- în dispoziția lit. a), cuvintele „cu următoarea sintagmă” se vor substitui cu cuvintele „cu textul”;

- la lit. b), cu referire la norma care prevede obținerea în maxim 18 luni de la numirea în funcție publică de conducere de nivel superior a certificatului de absolvire a programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior, nu este clar care program se are în vedere – orice program de formare profesională în domeniul managementului (spre exemplu cursul de formare profesională „Management și leadership organizațional” realizat de Institutul de Administrație Publică) sau va fi un program specific în acest sens. În acest context, subliniem că, cursul menționat este destinat doar personalului cu funcții de conducere din cadrul autorităților administrației publice centrale și locale cu o experiență managerială de **până la 5 ani**. Astfel, persoanele care au experiență

managerială mai mare de 5 ani nu vor putea aplica la astfel de cursuri, nefiind eligibili.

Mai mult, se va ține cont de situația persoanelor care au diplomă de licență sau master în domeniul respectiv (management sau administrare publică), motiv pentru care nu ar fi judicios a le impune un curs de formare suplimentar;

- la lit. c), privitor la componența Comisiei de concurs propusă la art. 8 alin. (6) considerăm că aceasta trebuie revăzută, iar deciziile de selecție să fie atribuită prioritar angajaților din sectorul public, funcționarilor publici, dar nu reprezentanților societății civile, academic și sindical. Este primordial ca aceste decizii să fie luate de persoane care cunosc modul în care funcționează sectorul public, cum se gestionează, cum este organizată activitatea într-o entitate publică, cum funcționează sistemul birocratic etc.

La pct. 15:

- în dispoziția lit. a), textul „alineatul (1)” se va substitui cu textul „alineatul (2)”;

- se propune comasarea lit. a) și b), întrucât vizează modificarea art. 25 alin. (2) lit. c);

- cu referire la completarea art. 25 alin. (2) lit. c) cu textul „practicii medicale,” menționăm că nota informativă la proiect nu conține argumente care să justifice modificarea propusă;

- la lit. c), textul „cu următorul text:” se va substitui cu cuvintele „cu textul”.

La pct. 17:

- în dispoziția lit. a), cuvintele „se va completa” se vor expune la timpul prezent, în conformitate cu art. 54 alin. (1) lit. j) al *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative* (observație valabilă în tot textul proiectului);

- cu referire la lit. b), nu este judicioasă aprobarea anuală a planului de ocupare a funcțiilor publice în contextul în care sunt necesar de întreprins măsuri rapide pentru a asigura ocuparea acestor funcții pentru buna activitate a entității;

- cu referire la lit. c), nu este clar dacă angajatorul va trebui să aplice modalitățile de ocupare a funcției publice vacante sau temporar vacante într-o anumită ordine (inițial prin promovare, după care transfer și ulterior din corpul de rezervă) sau nu.

Prin urmare, prevederile propuse necesită a fi reanalizate pentru a evita dificultăți în aplicare.

La pct. 18:

- referitor la redacția propusă pentru art. 29 alin. (4¹), menționăm că promovarea concursului are loc în baza punctajului acumulat, președintele neavând rol decizional. Astfel, vom fi în situația când persoana cu funcție de demnitate publică va putea fi numită în calitate de membru al Comisiei de concurs, iar președintele Comisiei va fi un funcționar public din subordine;

- se va revedea necesitatea dispozițiilor propuse la art. 29 alin. (4²) și (4³), întrucât alin. (4) al aceluiași articol prevede că, procedura de organizare și desfășurare a concursului se stabilește de Guvern. Adicional, la alin. (4³) este lipsită de precizie și previzibilitate expresia „funcție cu sarcini și atribuții similare”.

La pct. 20:

- cu referire la lit. b), în partea ce ține de completarea art. 31 alin. (3) cu textul „De asemenea nu se consideră funcționar public debutant persoana care anterior a exercitat sarcini de prerogativă de putere publică, menționate la art. 3, lit. a) și b), în cadrul proiectelor de asistență tehnică finanțate de partenerii de dezvoltare și implementate în colaborare cu autoritățile publice, cu o durată de cel puțin 12 luni, experiență profesională confirmată prin termeni de referință și/sau contracte de muncă/prestări servicii. ”, atragem atenția că potrivit art. 3 al *Legii nr. 158/2008*, activitățile care implică exercitarea prerogativelor de putere publică **sunt desfășurate de funcționarii publici**. Mai mult, în notă nu este prevăzut ce alte persoane pot exercita sarcini de prerogativă de putere publică, pentru activitățile prevăzute la art. 3 lit. a) și b), persoane la care nu se face referire în *Legea nr. 158/2008*;

- cu referire la lit. d), care prevede completarea art. 31 alin. (5) cu lit. a¹), nu este clar cum se va proceda în situația în care după expirarea a celor 3 luni debutantul este evaluat din nou cu calificativul „satisfăcător”. Astfel, se va revedea aspectul privind confirmarea în funcția publică a debutantului dacă a obținut la evaluarea activității profesionale cel puțin calificativul „bine”, trecând peste calificativul satisfăcător, luând în considerare ierarhia calificativelor și ținând cont că la lit. b) a acestui alineat, este prevăzută eliberarea din funcția publică a debutantului dacă a obținut la evaluarea activității profesionale calificativul „nesatisfăcător”.

La pct. 21:

- se va exclude numerotarea dispoziției de modificare cu „lit. a)”, întrucât se propune doar o singură modificare la art. 34, alineatele fiind necesar a fi comasate;

- cu referire la redacția propusă, aprobarea obiectivelor necesită a fi revizuită ținând cont de ierarhia funcțiilor. Astfel, în contextul în care conducătorul autorității nu participă în exercițiul de evaluare nu se consideră oportună instituirea obligației acestuia de a aproba obiectivele care se stabilesc în baza sarcinilor și atribuțiilor prevăzute în fișa postului, priorităților și obiectivelor subdiviziunii interioare în care activează funcționarul public evaluat și/sau ale autorității publice, stabilite pentru anul în curs.

La pct. 25, redacția propusă pentru art. 42 alin. (1) urmează a fi revizuită, deoarece expunerea vagă a situațiilor privind acordarea ajutorului material, raportat la posibilitățile financiare ale autorității, va genera situații de inechitate în rândul funcționarilor publici aflați în aceeași situație în perioade diferite de timp. Totodată, atenționăm că art. 42 trebuie să conțină prevederea privind **dreptul** funcționarului public de a beneficia de ajutor material, iar norma privind modalitatea și mărimea de

achitare a acestuia trebuie să se regăsească în *Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul public*.

La pct. 26, textul „art. 54 alin. (1) lit. b), c), e), f), g)” se va substitui cu textul „art. 54 alin. (1) lit. b), c), e), f) și g)”.

La pct. 27, textul „cu următorul cuprins:” se va substitui cu textul „va avea următorul cuprins:”.

La pct. 28, având în vedere că prin proiectul dat se propune ca cuvintele „funcție publică de nivel superior” să fie substituite cu cuvintele „funcție publică superioară” (a se vedea pct. 1 al art. III), precum și ținând cont de dispozițiile propuse la art. 45 alin. (4) lit. a¹), se va revizui dacă există distincții între dispozițiile lit. a) și b) ale aceluiași alineat.

Suplimentar, în scopul asigurării egalității de șanse de ocupare a unei funcții superioare unor categorii de funcționari publici în raport cu alții, precum și ținând cont de faptul că într-o funcție publică de conducere de nivel superior, care presupune o responsabilitate și competență profesională înaltă, poate fi promovat funcționarul public care în urma evaluării performanțelor profesionale a obținut calificativul „bine” la ultimele 4 evaluări semestriale, se propune completarea art. 45 alin. (4) lit. b) după cuvintele „la ultima evaluare semestrială” cu textul „sau calificativul „bine” la ultimele 2 evaluări semestriale”.

La pct. 30, modificările de la art. 48 alin. (8) care stabilesc posibilitatea ocupării funcției publice prin transfer la cerere sunt formulate de o manieră vagă și lasă loc de interpretări și discreție excesivă pentru angajatori.

La pct. 31, cu referire la redacția art. 49:

- în alin. (2) și (3) trimiterile la alineatele articolului se vor revizui corespunzător deoarece sunt neadecvate;

- dispoziția cuprinsă la alin. (3), care prevede că „interimatul unei funcții publice de conducere sau interimatul unei funcții de conducere de nivel superior poate fi realizat de către aceeași persoană pe o perioadă de cel mult 12 luni în funcția respectivă” se consideră a fi inutilă, având în vedere că în articolul citat este indicat că:

„(2) Dacă funcția publică de conducere sau funcția publică de conducere de nivel superior este vacantă, prevederile alin. (1) și alin. (2) se aplică de către persoana/organul care are competența legală de numire în funcție pe o perioadă de cel mult 6 luni pe an.

(3) Perioada specificată la alin. (3) poate fi prelungită cu cel mult 6 luni dacă autoritatea publică a organizat concurs și funcția publică nu a fost ocupată, în condițiile legii.”.

La pct. 34, cu referire la redacția propusă pentru art. 54 alin. (1) lit. a), considerăm mai adecvat a se indica că, după cuvintele „concurrent electoral” se completează cu textul „, reprezentant al acestuia”.

La pct. 35, referitor la redacția propusă pentru art. 55 alin. (4), considerăm oportun a se face trimitere la dispozițiile alin. (3) ale aceluiași articol, care prevede cazurile în care raporturile de serviciu ale funcționarului public pot înceta pe parcursul perioadei suspendării raporturilor de serviciu ale acestuia.

La pct. 37, se va reexamina propunerea de a reglementa posibilitatea restabilirii în funcția anterior deținută, la decizia conducătorului autorității publice, a funcționarului public căruia i s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 58 lit. h), or, restabilire în funcția publică a unui funcționar public poate avea loc doar în caz de acțiuni ilegale din partea angajatorului, urmare anulării actului de sancționare. În alte cazuri, vorbim de promovarea funcționarului public.

La pct. 39, cu referire la redacția propusă pentru art. 64 alin. (1):

- la lit. d¹), norma propunem a fi completată cu textul „, , pentru care transferul într-o funcție publică de nivel inferior a fost posibil”;

- la lit. f) pentru un spor de precizie, propunem să se indice că absența repetată nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutive este în cadrul aceleiași zile lucrătoare. Totodată, se va ține cont că pot fi situații când funcționarului public i se stabilește durata redusă a timpului de muncă sau timpul de muncă parțial. În aceste cazuri prevederea de la art. 64 alin. (1) lit. f) nu se va putea aplica. La fel, prevederea dată nu se va putea aplica în cazul zilelor de muncă din ajunul zilelor de sărbătoare nelucrătoare când durata zilei de muncă respective se reduce cu cel puțin o oră.

- se propune ca lit. g) să fie expusă în următoarea redacție:

„g) funcționarul public nu deține certificat de absolvire a programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior, după expirarea termenului prevăzut la art. 8 alin. (4¹).”;

- numerotarea elementelor structurale se va realiza în conformitate cu normele tehnicii legislative.

La pct. 41, cu referire la redacția art. 65¹:

- semnalăm că, nota informativă conține raționamente vagi de care s-a condus autorul la reglementarea unui Corp de rezervă al funcționarilor publici;

- cuvintele „un nou articol” se vor substitui cu cuvântul „articolul”;

- cu referire la redacția art. 65¹ alin. (2) lit. c), nu este clar dacă refuzul de a ocupa funcția publică vacantă propusă poate fi admis de mai multe ori pe parcursul perioadei de 2 ani, prevăzute la lit. a) al aceluiași alineat sau excluderea persoanei din corpul de rezervă al funcționarilor publici are loc după primul refuz. În al doilea caz urmează a se ține cont de situația refuzului motivat de a ocupa funcția publică vacantă propusă – de exemplu lipsa formării profesionale necesare, propunerea vizează activitatea într-o altă localitate decât unde își are domiciliul persoana, existența conflictului de interese.

La art. IV- modificarea Legii nr. 80/2010 cu privire la statutul personalului din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică:

La pct. 2, cu referire la redacția art. 8 alin. (6¹) și (6²) menționăm că potrivit normelor tehnicii legislative, renumerotarea alineatelor nu este permisă. Respectiv, redacția în vigoare a alin. (6¹) nu poate fi însemnată cu alin. (6²). Ca alternativă, redacția propusă pentru alin. (6¹) poate fi prevăzută în alin. (6²).

Cu referire la instituirea cabinetului secretarului general al Parlamentului Republicii Moldova și secretarului general al Guvernului, se consideră relevant a fi operate modificările necesare și în *Legea nr. 797/1996 pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului* (art. 141) și *Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern* (capitolul V secțiunea a 2-a), în vederea includerii referinței la cabinetul propriu al secretarului general al Parlamentului și al secretarului general al Guvernului.

La art. V – modificarea Legii nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică:

În dispoziția introductivă, după cuvintele „cu modificările ulterioare” se va completa cu cuvintele „se modifică după cum urmează”.

La pct. 2 lit. a), cuvântul „textul”, în ambele cazuri necesită a fi substituit cu cuvântul „poziția”.

La art. VI –modificarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011:

În dispoziția introductivă a pct. 1, cuvintele „cu unități noi” se vor substitui cu textul „cu pozițiile C76, C77 și C78”. Totodată, atragem atenția că numerotarea pozițiilor nu este plasată în ordine consecutivă.

La pct. 2 lit. b) și c):

- având în vedere modificările propuse recomandăm expunerea capitolului II secțiunea 2 în redacție nouă, or, renumerotarea compartimentelor nu se permite, conform normelor tehnicii legislative;

- cuvintele „se va completa” și „se va substitui” necesită a fi conformate art. 54 alin. (1) lit. j) al *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative*, care prevede exprimarea verbelor la timpul prezent;

- la poziția A08, cuvintele „sau altor autorități administrative centrale” se vor revedea, ținând cont de dispozițiile conexe din proiect și a art. 14 al *Legii nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate*, în care este prevăzut că autoritățile administrative se creează în subordinea ministerelor. Totodată, atragem atenția că potrivit art. 17 alin. (2) în coroborare cu art. 20 al legii citate, ***alte autorități administrative*** centrale funcționează conform principiului de conducere unică exercitată de către ***directorii generali*** ai acestora, care sunt numiți și eliberați din funcție de către Guvern. Directorul general al altei autorități administrative centrale este asistat de unul sau de mai mulți ***directori generali adjuncți***.

Adițional, cerințele minime pentru ocuparea funcției de Director adjunct/directoare adjunct, Șef adjunct/șefă adjunct inspectorat/inspecți nu sunt corelate cu prevederile *Legii nr. 158/2008* care la art. 8 alin. (4¹) prevede că „(4¹) În termen de maxim 18 luni de la numirea în funcție publică de conducere de nivel

superior, titularul funcției este obligat să obțină certificatul de absolvire a programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior.”. Astfel, în condițiile în care cerințele minime urmează a fi întrunite la numirea în funcție, nu poate fi impusă condiția deținerii certificatului de absolvire a programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior, care urmează a fi obținut în termen de 18 luni de la numire.

La art. VII (modificarea Legii nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate) nu se consideră judicioasă soluția numirii de către Guvern a Directorului adjunct al autorității administrative din subordinea ministerului pornind de la ierarhia funcțiilor. Cu toate că, pentru ocuparea prin concurs a funcției publice de conducere de nivel superior se propune crearea unei comisii permanente formată din 7 membri, reprezentanți ai societății civile, mediului academic și specialiști practicieni cu activitate și experiență notorie în administrația publică, desemnați prin decizia Prim-ministrului (care nu se justifică pentru Directorul adjunct al autorității administrative din subordinea ministerului, argumentele fiind expuse în prezentul aviz), nu înseamnă că numirea și destituirea din funcție a persoanei care a promovat concursul urmează a fi efectuată printr-un act al Guvernului.

La art. VIII (modificarea Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar) menționăm că pct. 2, 3 și 4 prevăd modificări la anexa nr. 3 din *Legea nr. 270/2018*. În context, punctele necesită a fi comasate, prin divizarea dispozițiilor în subpuncte/alineate, numerotate în corespundere cu art. 52 alin. (3) al *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative*.

La art. IX (modificarea Legii nr. 123/2023 cu privire la stagiile plătite în serviciul public), referitor la pct. 2, deși se menționează despre corpul de rezervă a stagiilor, nu sunt prevederi referitor la respectivul. Prin urmare, proiectul urmează a fi completat în acest sens, inclusiv sub aspect al beneficiilor care le vor avea persoanele incluse într-o astfel de listă ce prevede corpul de rezervă al stagiilor.

La art. X – modificarea Legii bugetului de stat nr. 418/2023:

Referitor la redacția propusă pentru art. 10 alin. (2) lit. e) liniuța a patra, atragem atenția asupra faptului că se evidențiază caracterul inechitabil al salarizării conducătorilor autorităților administrative din subordinea ministerelor, din considerentul statului funcției ocupate. Prin urmare, conducătorii care dețin funcție de demnitate publică li se va aplica valoarea de referință în mărime de 3000 lei în raport cu valoarea de referință de 2300 lei, care se aplică în privința conducătorilor autorităților cu statut special consacrat prin legea de organizare și funcționare a acestora, care, de asemenea sunt subordonate ministerelor. Astfel, în privința conducătorilor autorităților din grupul ocupațional „Ordine publică și securitate a statului (D)” se va aplica în mod nejustificat o valoare de referință net inferioară (2300 lei) comparativ cu conducătorii autorităților administrative subordonate

acelorași ministere (3000 lei), dar care se atribuie la grupul ocupațional „Administrație publică (A)”.

Prin urmare, pentru o abordare echitabilă, valoarea de referință urmează a fi aplicată în egală măsură tuturor conducătorilor autorităților administrative subordonate ministerelor indiferent de statutul funcției ocupate.

La art. XI:

- dispozițiile pct. 1, se vor revedea, în măsura în care trimiterile sunt incomplete (a se vedea referința la art. III pct. 5, precum și referința la art. 63 alin. (4));

- la alin. (4), referința la art. III pct. 17 lit. a) urmează a fi revăzută, întrucât potrivit art. III pct. 41, în **corpul de rezervă al funcționarilor publici** nu intră stagiarii care au finalizat un stagiou complet de 720 de ore și li s-a acordat calificativul „foarte bine”, dar n-au fost propuși spre numire într-o funcție publică de execuție. Aceștia, potrivit art. IX pct. 2 din proiect trec în **corpul de rezervă al stagiilor** pe o perioadă de 12 luni de la eliberarea certificatului de stagiou;

- la alin. (5), textul „alin. (4) de la art. 37” necesită a fi detaliat (se va include actul normativ din care face parte) sau se va exclude. Subsecvent, după cuvintele „de nivel superior” se propune a fi completat cu cuvintele „de către titularul funcției publice de conducere de nivel superior”.

Suplimentar, în vederea respectării normelor tehnicii legislative, în tot textul proiectului, diviziunile punctelor se vor însemna în corespundere cu art. 52 alin. (3) al *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative*. Potrivit acestui articol, punctele pot fi divizate în **subpuncte** sau alineate. Subpunctele sunt însemnate cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, urmate de o paranteză, și se evidențiază printr-o ușoară retragere spre dreapta de la alinierea textului pe verticală. **Subpunctul poate conține diviziuni însemnate succesiv, de regulă, cu litere latine mici urmate de o paranteză.**

Secretar de stat

Stanislav COPEȚCHI

Digitally signed by Copetchi Stanislav
Date: 2024.02.01 16:32:46 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Ex. Lucia Lebedi,
tel. 0-22-20-14-35
lucia.lebedi@justice.gov.md

**MINISTERUL JUSTIȚIEI
AL REPUBLICII MOLDOVA**

MD - 2012, mun. Chișinău,
str. 31 August 1989, nr. 82
tel.: +373 22 20 14 24
web: www.justice.gov.md,
e-mail: secretariat@justice.gov.md

20.12.2023 nr. 04/1-11258

La nr. 18-69-11896 din 13.11.2023

Cancelaria de Stat

Cu referire la proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (privind actualizarea cadrului normativ aferent funcției publice) (*număr unic 995/CS/2023*) expunem următoarele.

La proiectul legii:

La art. I – ***modificarea art. 118 din Codul muncii nr. 154/2003:***

Este salutabilă inițiativa propusă pentru completarea art. 118 din *Codul muncii* din perspectiva descurajării acumulării concediilor nefolosite prin stingerea zilelor de concediu de odihnă nefolosite din motive imputabile angajatului în raport cu normele privind obligativitatea angajatorului de a acorda angajatului concediu anual de odihnă, conform graficului stabilit.

Cu toate acestea, se remarcă faptul că propunerile respective în redacția formulată, raportat la temeiurile reale privind neutilizarea zilelor de concediu ce li se cuvin, datorită imposibilității instituționale de a acoperi funcțiile și realizarea volumului de sarcini stabilite, lezează nemijlocit drepturile salariaților.

În acest sens, atragem atenția asupra faptului că, majoritatea autorităților publice (inclusiv structurile organizaționale din sfera de competență a acestora) se confruntă cu problema funcțiilor vacante, inclusiv în contextul instituirii moratoriului temporar privind încadrarea personalului din sectorul bugetar în funcțiile vacante înregistrate. La fel, numărul de funcții vacante se datorează inclusiv ratei înalte a inflației în raport cu nivelul de salarizare, care afectează nemijlocit capacitatea de angajare și retenție a angajaților actuali.

La fel, la înaintarea propunerii nu a fost luat în considerare specificul activității unor entități care presupune activitatea neîntreruptă, ceea ce implică prezența angajaților în programul de 24/24 și 7/7. În acest caz, reiterăm problematica cu care se confruntă, în special, entitățile din domeniul securității statului și ordinii publice, care au sarcina de asigura funcționalitatea posturilor în condițiile lipsei de personal ca urmare a moratoriului instituit la angajare și imposibilitatea reținerii angajaților actuali.

Astfel, neutilizarea concediilor de către angajați reprezintă o consecință directă a deficitului de personal necesar pentru acoperirea tuturor funcțiilor vacante și în egală măsură realizarea în volum deplin a sarcinilor atribuite.

În acest sens, atragem atenția spre exemplu asupra specificului activității sistemului administrației penitenciare care exercită atribuțiile și implementează politica statului în domeniul punerii în executare a pedepselor penale privative de libertate, a măsurii preventive sub forma arestului preventiv, a sancțiunii arestului contravențional, precum și a măsurilor de siguranță aplicate persoanelor private de libertate. Astfel, realizarea sarcinilor respective implică prezența fizică a angajatului la post.

Un alt exemplu relevant este neutilizarea concediilor de către experții judiciari ai Centrului Național de Expertize Judiciare (CNEJ), or, având în vedere specificul activității de expertiză judiciară, neutilizarea concediilor de către experții judiciari nu poate le poate fi imputată, deoarece prezența acestora (practic permanentă) la serviciu este strict necesară întru evitarea tergiversării efectuării expertizelor judiciare la unele specialități, respectiv a examinării cauzelor civile și penale pe marginea cărora sunt dispuse aceste expertize. Astfel, necunoscând anticipat necesitățile ordonatorilor (care la rândul său nu cunosc ce cazuri vor avea spre examinare), utilizarea concediului conform planificării anterioare nu este posibilă, fapt ce duce la acumularea zilelor de concediu nefolosite. Mai mult, subliniem că în ultimii ani CNEJ se confruntă cu o lipsă permanentă de cadre (cauza fiind moratoriul, salariul modest, etc.), fapt ce a condus la neutilizarea zilelor de concediu ce li se cuvin unor angajați care acoperă funcțiile și realizarea volumului de sarcini necesar întru buna desfășurare a activității instituției. Respectiv, pe lângă faptul că salariații vizați au îndeplinit un volum suplimentar de sarcini, acestora nu li se va asigura echitabil dreptului la odihnă, fiind discriminați în acest sens față de alți angajați.

Prin urmare, acumularea zilelor de concediu nefolosite se datorează unor motive neimputabile angajatului și rezultă din necesitatea asigurării continuității și funcționalității proceselor derulate în contextul funcțiilor vacante înregistrate.

Mai mult decât atât, proiectul nu vine să clarifice care ar fi acele „motive imputabile” salariatului în cazul în care nu beneficiază de concediul anual și care vor genera situația stingerii zilelor concediului de odihnă anual nefolosite după expirarea termenului de 2 ani. Deși art. 118 alin. (1) din *Codul muncii* stipulează obligația angajatorului de a lua măsurile necesare pentru ca salariații să folosească concediile de odihnă în fiecare an calendaristic, în practică este foarte dificil și complicat de a demonstra salariatului că nu a beneficiat de concediu anual din motive ce nu sunt imputabile acestuia, spre exemplu, prin prisma celor menționate mai sus. Totodată nu este clar cine va stabili că anumite motive se califică ca fiind imputabile salariatului ce au condus la imposibilitatea beneficierii de concediul anual.

Suplimentar, menționăm că modificările propuse afectează inclusiv drepturile angajaților a căror raporturi de muncă sunt suspendate pe alte temeiuri decât cele indicate la art. 119 alin. (1) din *Codul muncii*.

Astfel, această categorie de angajați se află în imposibilitate reală de a utiliza concediile restante în termenul propus de autor prin proiect, ceea ce echivalează cu o sancționare neîntemeiată a acestora. În acest context, Codul muncii ar trebui să prevadă compensarea concediilor nefolosite în toate cazurile de suspendare a raporturilor de muncă.

La fel, nu este clară norma ce instituie obligația angajatorului să solicite semestrial în scris utilizarea zilelor de concediu de odihnă anual acumulate/nefolosite de către angajat, în baza unui grafic stabilit, în contextul în care, pornind de la art. 116 din *Codul muncii*, care reglementează procedura de programare a concediilor de odihnă anuale, angajatorul deține informațiile relevante privind folosirea/nefolosirea zilelor de concediu anual. Adicional, în contextul în care potrivit terminologiei din Codul muncii, termenul „angajator” se referă la conducătorul unității, sarcina de a solicita semestrial în scris utilizarea zilelor de concediu anual îi va reveni la fel conducătorului. Astfel, nu este clar cum va fi interpretată situația în care nici angajatorul nu a solicitat utilizarea zilelor de concediu anual de către angajat și nici angajatul nu a venit cu o cerere privind acordarea concediului respectiv – se va aplica sau nu primul alineat din art. 118 alin. (4¹).

Prin urmare, se propune examinarea opțiunii ca în cazul în care programarea concediilor de odihnă anuale este aprobată prin actul administrativ al angajatorului și conține perioade exacte privind realizarea concediului, angajatorul să poată emite actul administrativ privind acordarea concediului de odihnă anual fără o cerere suplimentară din partea salariatului.

Atragem atenția asupra dispozițiilor art. 7 al Directivei 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, care prevăd că:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca orice lucrător să beneficieze de un concediu anual plătit de cel puțin patru săptămâni în conformitate cu condițiile de obținere și de acordare a concediilor prevăzute de legislațiile și practicile naționale.

(2) Perioada minimă de concediu anual plătit nu poate fi înlocuită cu o indemnizație financiară, cu excepția cazului în care relația de muncă încetează”.

În acest context, subliniem că, Directiva UE impune statelor să asigure un concediu minim de cel puțin patru săptămâni care nu poate fi înlocuit cu o indemnizație financiară. Astfel, statele pot veni cu garanții mai mari în raport cu actul UE, respectiv ar putea compensa concediul nefolosit (ce depășește minimul stabilit de Directiva 2003/88/CE) la expirarea unei anumite perioade. Acest mecanism ar avantaja atât angajatorul care are sarcina de a asigura buna funcționare a unității, cât și angajații cărora li se va compensa imposibilitatea utilizării concediilor.

La art. II – *modificarea Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în continuare – Legea nr. 158/2008)*:

În pct. 1, cât și în tot textul proiectului, se va ține cont că „sintagma” reprezintă o unitate sintactică stabilă, formată din mai multe cuvinte între care există un raport de subordonare, constituind o parte a unei propoziții sau a unei fraze. La schimbarea unor cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „cuvintelor” respective, iar la schimbarea unor cifre/semne și cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „textului” respectiv. Totodată, din pct. 1, se va exclude textul „, la forma gramaticală corespunzătoare”, ca fiind inutilă. Complementar, atragem atenția că cuvintele „organului din subordinea ministerelor și altor autorități administrative” sunt utilizate doar în art. 45 alin. (6) și 9 alin. (1) lit. a), dintre care ultimul, potrivit proiectului se abrogă. Respectiv, modificarea dată este necesară doar în art. 45 alin. (6).

Se atestă că dispozițiile de modificare a art. 2 din *Legea nr. 158/2008* sunt expuse repetat. Prin urmare textul repetitiv se va exclude. Totodată, redacția definiției propuse pentru noțiunea de funcționar public urmează a fi revizuită, deoarece păstrarea calității de funcționar public a persoanei care se află în corpul de rezervă presupune și menținerea tuturor obligațiilor, drepturilor, inclusiv a celor prevăzute la art. 42 din legea nominalizată. Mai mult, toate prevederile ce se referă la funcționari publici, inclusiv cele ce vizează incompatibilități și restricții, ar fi aplicabile și persoanelor care se află în corpul de rezervă.

Suplimentar se constată o inadvertență între primul enunț al definiției funcționarului public ca fiind persoană fizică numită, în condițiile legii, într-o funcție publică și propoziția a doua. Or, statutul de funcționar public se pierde odată cu încetarea raporturilor de serviciu.

La pct. 3:

- la lit. a) în finalul redacțiilor expuse între semnele citării se va include semnul de punctuație „, ” (observație similară valabilă și pentru pct. 17);

- la lit. b) se va ține cont că, substituirea cuvintelor „persoanelor ce exercită funcții de demnitate publică” cu cuvintele „persoanelor cu funcții de demnitate publică” este necesar a fi operată în mai multe articole (a se vedea de ex. art. 25, 26, ș.a.).

La pct. 5 - 8, având în vedere că punctele date prevăd modificări la art. 8, acestea se vor comasa într-un singur punct.

Propunerile de modificare a art. 8, 9, 64 alin. (1) lit. g), nu sunt argumentate conform cerințelor *Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative*, inclusiv din următoarele considerente. Obținerea perspectivei Republicii Moldova (RM) de aderare la Uniunea Europeană (UE) impune o conformare a procesului de elaborare a politicilor publice cu practicile, modelele și acquis-ul UE. Transpunerea și implementarea acquis-ului UE este o condiție de aderare la UE, ceea ce înseamnă că

legislația RM trebuie să fie armonizată cu legislația UE, înainte ca aceasta să devină stat membru. Respectiv, în nota informativă a proiectului urma să fie descris gradul de compatibilitate a propunerilor din proiect (în special: instituirea funcțiilor publice de conducere de nivel superior și funcțiilor de demnitate publică) cu legislația Uniunii Europene, or, statul vecin, România, care este un stat membru a UE, se axează pe o politică de reducere cu minimum 25% a posturilor de muncă de demnitate publică până la data de 1 ianuarie 2024, iar posturile vacante, neocupate, fără personal încadrat vor fi desființate (observațiile înaintate sunt valabile și pentru art. III).

Totodată, nu este argumentată soluția numirii de Guvern a conducătorilor și adjunctilor autorităților administrative din subordinea ministerelor, precum și excluderea ministrului/secretarului de stat responsabil de a participa la selectarea adjunctilor autorităților administrative din subordinea ministerelor, pornind de la principiul ierarhiei instituționale consacrat în art. 4 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate*.

Adițional, remarcăm că la completarea propusă la art. 8 alin. (2) lit. c) terminologia utilizată nu este conformă *Legii nr. 98/2012*.

La pct. 6, norma care prevede absolvirea în maxim 18 luni de la numire în funcție publică de conducere de nivel superior a programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior se va revedea, deoarece nu se încadrează în obiectul de reglementare a art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 158/2008*. Or, acesta prevede cerințele pentru a ocupa o funcție publică de conducere de nivel superior, adică cerințele înaintate candidatului înainte de a fi numit în funcția publică de conducere de nivel superior. Respectiv, norma în cauză recomandăm să fie expusă într-un articol distinct ce ar prevedea obligația funcționarului public de conducere de nivel superior să absolutească în maxim 18 luni de la numirea în funcție, programul de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior. Totodată, nu este clar care program se are în vedere – orice program de formare profesională în domeniul managementului (spre exemplu cursul de formare profesională „Management și leadership organizațional” realizat de Institutul de Administrație Publică) sau va fi un program specific în acest sens. În acest context, subliniem că, cursul menționat este destinat doar personalului cu funcții de conducere din cadrul autorităților administrației publice centrale și locale cu o experiență managerială de până la 5 ani. Astfel, persoanele care au experiență managerială mai mare de 5 ani nu vor putea aplica la astfel de cursuri, nefiind eligibili.

Mai mult, se va ține cont de situația persoanelor care au diplomă de licență sau master în domeniul respectiv (management sau administrare publică), motiv pentru care nu ar fi judicios să le impune un curs de formare suplimentar.

În contextul pct. 10 considerăm oportună revizuirea atribuției Cancelariei de Stat de a promova politici, pornind de la statutul acestei entități. Potrivit art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 98/2012* Cancelaria de Stat asigură organizarea activității Guvernului. Ministerele sunt organe centrale de specialitate ale statului care asigură

realizarea politicii guvernamentale în domeniile de activitate care le sunt încredințate. Între ministere se repartizează chestiunile ce țin de politicile statului în diferite domenii, responsabilitatea pentru elaborarea și promovarea cărora le revine membrilor Guvernului în conformitate cu Constituția și legile Republicii Moldova, cu excepția domeniilor care sunt încredințate conducătorilor autorităților administrative autonome constituite de Parlament (a se vedea art. 9 din *Legea nr. 98/2012*). Chiar și în cazul moțiunii, la ședința în plen a Parlamentului este obligat să participe membrul Guvernului de competența căruia este domeniul de activitate abordat, dar nu conducătorul Cancelariei de Stat.

La pct. 11:

- cuvintele „o propoziție nouă” se vor substitui cu cuvintele „un alineat”;
- diviziunile propuse la art. 12 alin. (2) se vor însemna cu litere latine mici, urmate de o paranteză rotundă, în corespundere cu art. 51 alin. (6) al *Legii nr. 100/2017*.

La pct. 13, cu referire la completarea art. 14 alin. (1) cu dispoziția care acordă **dreptul** funcționarului public la participarea la activitățile de dezvoltare profesională, această normă se va revedea, prin prisma pct. 15 (redacția propusă pentru art. 22 alin. (1)), în care aceeași reglementare este propusă ca **obligatie**.

Cu referire la noua redacție a art. 14 alin. (2) se propune excluderea cuvântului „asemenea” ca fiind excedent, or, discriminarea este interzisă pe orice criteriu.

La pct. 14, norma recomandăm a fi reformulată, în vederea expunerii că „la art. 19¹ alin. (1), cuvintele „scris al” se substituie cu cuvintele „scris sau la cererea motivată a””.

La pct. 17, suplimentar la modificarea art. 25, menționăm că alin. (3) prevede posibilitatea cumulării, în cadrul autorității publice în care își desfășoară activitatea, a atribuțiilor funcției sale cu atribuțiile funcției publice *vacante* sau *temporar vacante*. La caz, prin coroborare cu prevederile *Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar*, se prefigurează necesitatea uniformizării prevederilor. Astfel, suplimentar noțiunilor de funcție publică vacantă și temporar vacantă prevăzute de *Legea nr. 158/2008*, *Legea nr. 270/2018* operează cu noțiunea de funcție *temporar absentă*. În sensul dat, se va analiza oportunitatea modificării art. 25 alin. (3), astfel încât să fie posibilă cumularea și funcției temporar absente.

La pct. 18, cuvintele „se va substitui” se vor înlocui cu cuvintele „se substituie”. Atragem atenția că, potrivit art. 54 alin. (1) lit. j) al *Legii nr. 100/2017*, verbele se utilizează la timpul prezent (observație valabilă în tot textul proiectului).

La pct. 19 nu este judicioasă aprobarea **anuală** a planului de ocupare a funcțiilor publice în contextul în care sun necesar de întreprins măsuri rapide pentru a asigura ocuparea acestor funcții pentru buna activitate a entității, precum și nu este clar în ce va consta coordonarea Cancelariei de Stat a planului anual de ocupare a funcțiilor publice.

Adițional, nu este clar dacă angajatorul va trebui să aplice modalitățile de ocupare a funcției publice vacante sau temporar vacante într-o anumită ordine (inițial prin promovare, după care transfer și ulterior din corpul de rezervă) sau nu. Prin urmare, prevederile propuse necesită a fi reanalizate pentru a evita dificultăți în aplicare.

La pct. 20:

- din redacția propusă pentru art. 29 alin. (3), cuvântul „calendaristice” se vor evita la determinarea curgerii și calculării termenilor. Or, aceasta este regula generală de curgere a termenului. În caz contrar, se poate interpreta *per a contrario* că, în celelalte cazuri în care nu s-a specificat că, zilele sunt calendaristice, de fapt se au în vedere zile lucrătoare;

- la alin. (4¹) necesită a fi argumentată restricția numirii în calitate de președinte al Comisiei de concurs pentru ocuparea funcției publice de conducere și de execuție a persoanei cu funcție de demnitate publică (ministru sau secretar de stat), or, promovarea concursului are loc în baza punctajului acumulat, Președintele neavând rol decizional. Astfel, vom fi în situația când persoana cu funcție de demnitate publică va putea fi numită în calitate de membru al Comisiei de concurs, iar Președintele Comisiei va fi un funcționar public din subordine.

- se va vedea necesitatea dispozițiilor propuse la art. 29 alin. (4²) și (4³), întrucât alin. (4) al aceluiași articol prevede că, procedura de organizare și desfășurare a concursului se stabilește de Guvern. Adițional, la alin. (4³) este lipsită de precizie și previzibilitate expresia „funcție cu sarcini și atribuții similare”.

La pct. 22:

- cu referire la lit. b), în partea ce ține de completarea art. 31 alin. (3) cu textul „persoana care a exercitat sarcini de prerogativă de putere publică, menționate la art. 3, pct. a) și b), în cadrul proiectelor de asistență tehnică ale partenerelor de dezvoltare implementate în colaborare cu autoritățile publice, cu o durată de cel puțin 12 luni, experiență confirmată prin termeni de referință și/sau contracte de muncă/prestări servicii”, atragem atenția că potrivit art. 3 al *Legii nr. 158/2008*, activitățile care implică exercitarea prerogativelor de putere publică sunt desfășurate de funcționarii publici;

- cu referire la lit. d), norma propusă pentru art. 31 alin. (5) lit. a¹) se propune a fi expusă în alin. (4) al art. 51. Or, acestea nu se încadrează în dispozițiile alin. (5), care prevăd acțiunile/deciziile ce sunt luate la expirarea perioadei de probă. Totodată, considerăm necesar a se indica care sunt criteriile în care conducătorul direct al funcționarului public va putea decide asupra prelungirii perioadei de probă.

La pct. 23:

- din dispoziția lit. a), cuvintele „prima propoziție” se propun a fi substituite cu cuvintele „alineatul introductiv”. Suplimentar, aprobarea obiectivelor necesită a fi revizuită ținând cont de ierarhia funcțiilor. Astfel, în contextul în care conducătorul autorității nu participă în exercițiul de evaluare nu se consideră oportună instituirea

obligăției acestuia de a aproba obiectivele care se stabilesc în baza sarcinilor și atribuțiilor prevăzute în fișa postului, priorităților și obiectivelor subdiviziunii interioare în care activează funcționarul public evaluat și/sau ale autorității publice, stabilite pentru anul în curs;

- lit. b), cuvântul „nouă” se va exclude, ca fiind inutil. Totodată, norma care prevede că „la nivel de autoritate publică, pentru fiecare perioadă evaluată, cel mult 75% din funcționarii publici sunt evaluați cu unul din calificativele de evaluare „bine” și „foarte bine”” se propune a fi revizuită, în scopul asigurării evaluării funcționarilor publici pe criterii obiective. Or, stabilirea unui procentaj de evaluare cu unul din calificativele de evaluare „bine” și „foarte bine” poate afecta acest criteriu. Completarea propusă urmează a fi revizuită și prin prisma art. 34 alin. (1) din *Legea nr. 158/2008*, care prevede că evaluarea performanțelor profesionale ale funcționarului public se realizează prin compararea rezultatelor obținute în perioada evaluată cu obiectivele stabilite, în baza criteriilor de evaluare. Astfel, evaluatorul și contrasemnatarul în procesul realizării procedurii de evaluare trebuie să fie obiectiv, dar nu limitat în stabilirea calificativelor. Mai mult, potrivit art. 34 alin. (2) din *Legea nr. 158/2008* obiectivele pentru fiecare funcționar public trebuie să fie realiste, adică să poată fi aduse la îndeplinire în termenele de realizare prevăzute și cu resursele alocate. Astfel, prevederea propusă pornește de la prezumția stabilirii obiectivelor nerealiste, fie managementul defectuos la nivel de entitate fapt ce a dus la nerealizarea de către funcționari publici a obiectivelor stabilite.

La pct. 27, redacția propusă pentru art. 42 alin. (1) urmează a fi revizuită, deoarece expunerea vagă a situațiilor privind acordarea ajutorului material, raportat la posibilitățile financiare ale autorității, va genera situații de inechitate în rândul funcționarilor publici aflați în aceeași situație în perioade diferite de timp. Totodată, atenționăm că art. 42 trebuie să conțină prevederea privind dreptul funcționarului public de a beneficia de ajutor material, iar norma privind mărimea și modalitatea de achitare a acestuia trebuie să se regăsească în *Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul public*.

Suplimentar, având în vedere modificările propuse la art. 118 din *Codul muncii*, precum și în scopul neadmiterii acumulării zilelor de concediu de odihnă anual nefolosite, se va revizui asupra oportunității modificării art. 43 alin. (3), și anume, textul „art. 54 alin. (1) lit. b), f) și g)” să se substituie cu textul „art. 54 alin. (1) lit. b), c), e), f), g)”.

La pct. 28, cuvintele „va avea” se vor substitui cu prepoziția „cu”. Totodată, completarea art. 44 alin. (3) cu lit. d), necesită a fi corelată cu dispozițiile propuse la art. 49 alin. (1), care prevăd că, în cazul unei funcții publice de conducere de nivel superior, interimatul se realizează de către un funcționar public de conducere din aceeași autoritate publică.

La pct. 29 se va revizui modificarea propusă la art. 45 alin. (4) lit. a), deoarece este ambiguă, or, aceasta nu se integrează în dispozițiile articolului citat.

Suplimentar, în scopul asigurării egalității de șanse de ocupare a unei funcții superioare unor categorii de funcționari publici în raport cu alții, precum și ținând cont de faptul că într-o funcție publică de conducere de nivel superior, care presupune o responsabilitate și competență profesională înaltă, poate fi promovat funcționarul public care în urma evaluării performanțelor profesionale a obținut calificativul „bine” la ultimele 4 evaluări semestriale, se propune completarea art. 45 alin. (4) lit. b) după cuvintele „la ultima evaluare semestrială” cu textul „sau calificativul „bine” la ultimele 2 evaluări semestriale”.

La pct. 30, se atestă expunerea atât a modificărilor pentru art. 46 alin. (6), cât și art. 48 alin. (8). În context, acestea vor fi expuse în puncte distincte. Cu referire la modificările propuse la art. 48 alin. (8), se propune ca cuvintele „pot da publicității” să fie substituite cu cuvintele „dau publicității”, în scopul sporirii transparenței și a reduce riscurile de corupere a procesului prin promovarea persoanelor în baza unor înțelegeri dincolo de cadrul legal.

La pct. 31:

- se va revedea numerotarea alineatelor art. 49, întrucât alin. (2) lipsește, iar numerotarea cu alin. (3) a fost utilizată repetat. De asemenea, în contextul în care articolul 49 a fost expus în redacție nouă, numerotarea alineatelor cu indici nu se utilizează. Complementar, trimiterile din cuprinsul articolului la alineate se vor revizui corespunzător;

- dispoziția cuprinsă la art. 49 alin. (3), care prevede că „interimatul unei funcții publice de conducere sau interimatul unei funcții de conducere de nivel superior poate fi realizat de către aceeași persoană pe o perioadă de cel mult 12 luni în funcția respectivă” se consideră a fi inutilă, având în vedere că în articolul citat este indicat că „(3) Dacă funcția publică de conducere sau funcția publică de conducere de nivel superior este vacantă, prevederile alin. (1) și alin. (2) se aplică de către persoana/organul care are competența legală de numire în funcție pe o perioadă de cel mult 6 luni pe an.

(3) Perioada specificată la alin. (3) poate fi prelungită cu cel mult 6 luni dacă autoritatea publică a organizat concurs și funcția publică nu a fost ocupată, în condițiile legii.”;

- norma de la alineatul (4³) urmează a fi revizuită, deoarece nu este clar determinat cui i se interzice asigurarea interimatului. Astfel, remarcăm că potrivit art. 9 din *Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii* în sistemul public, se acordă următoarele categorii de pensii:

- a) pensie pentru limită de vârstă;
- d) pensie specială;
- e) pensie anticipată pentru carieră lungă.

Prin urmare, nu este clar la care categorie de pensii se face referință în proiect. Considerăm oportună corelarea acestei prevederi cu art. 27 din *Legea nr. 158/2008* care prevede condițiile pentru a candida la o funcție publică, printre care și cea de

neîmplinire a vârstei de 63 de ani, precum și art. 42 alin. (5²) din *Legea nr. 158/2008* care statuează că, la împlinirea vârstei de 63 de ani, funcționarul public de conducere sau funcționarul public de conducere de nivel superior poate fi numit, la decizia persoanei/organului care are competență legală de numire în funcție publică, pe perioade determinate de cel mult un an, dar care cumulativ nu vor depăși 5 ani, din care cel mult 2 ani într-o funcție publică de conducere sau într-o funcție publică de conducere de nivel superior deținută anterior, primind pensia și salariul conform legislației. Numirea în funcție se face doar cu acordul funcționarului public, dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 27, cu excepția alin. (1) lit. d) al articolului menționat.

La pct. 33, textul „(41) se va substitui cu textul „(4¹)”.

La pct. 36, se va reexamina propunerea de a reglementa posibilitatea restabilirii în funcția anterior deținută, la decizia conducătorului autorității publice, a funcționarului public căruia i s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 58 lit. h), or, restabilire în funcția publică a unui funcționar public poate avea loc doar în caz de acțiuni ilegale din partea angajatorului, urmare anulării actului de sancționare. În alte cazuri, vorbim de promovarea funcționarului public. Mai mult, redacția propusă nu conține condițiile în care s-ar aplica prevederea în cauză (stingerea sancțiunii disciplinare) și efectele (restabilirea în drepturi, eliberarea din funcție a persoanei numite în funcția respectivă).

La pct. 38:

- dispozițiile lit. d) vor fi precedate de dispozițiile lit. c);

- la lit. c), cuprinsul normei stabilite pentru lit. f) este defectuoasă, deoarece admite două interpretări:

1) absența repetată nemotivată de la serviciu timp de 4 ore urmează să fie pe parcursul aceleași zile lucrătoare;

2) absența nemotivată repetată de la serviciu timp de 4 ore în zile diferite.

În cazul primei interpretări, nu s-a ținut cont de durata normală a zilei de muncă (8 ore). În cea de-a doua interpretare, nu este precizată perioada în intervalul căreia va fi considerată absentare repetată (de exemplu o lună, un an, etc.)

- cu referire la redacția propusă pentru art. 64 alin. (1) lit. d¹), norma propunem a fi completată cu textul „, pentru care transferul într-o funcție publică de nivel inferior a fost posibil”.

În partea ce vizează completarea art. 64 alin. (1) cu lit. g), care dispune destituirea din funcția publică în cazul în care nu deține certificat de absolvire a programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior, se remarcă contrazicerea lit. g) cu prevederile art. 8 alin. (4) lit. e), expuse la pct. 6 din proiect. Or, certificatul de absolvire a programului de formare specializată, înaintat *candidatului* pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior, poate fi obținut în ultimii 3 ani de la data desfășurării concursului sau *în termen de maxim 18 luni de la numire în funcție publică de*

conducere de nivel superior. În acest context, se va examina inclusiv Art. IV din proiect în vederea conformării cerinței specifice minime pentru ocuparea unei funcții publice de conducere de nivel superior privind deținerea certificatului de absolvire a programului de formare specializată, în cazul obținerii acestuia în termen de maxim 18 luni de la numire în funcție publică de conducere de nivel superior.

Dispozițiile pct. 38 și 39 se propun a fi comasate deoarece prevăd modificări la art. 64.

La pct. 40, semnalăm că, nota informativă nu conține argumentele și raționamentele de care s-a condus autorul la reglementarea unui Corp de rezervă al funcționarilor publici.

În temeiul art. 65¹ din proiect, se deduc următoarele idei:

1) funcționarii publici eliberați doar conform art. 63 alin. (1) lit. a) și b), și art. 65 fac parte din Corpul de rezervă al funcționarilor publici. Astfel, raportat la definiția funcționarului public (pct. 2) se constată că nu toți funcționarii publici eliberați din funcția publică și se află în corpul de rezervă al funcționarilor publici își păstrează calitatea de funcționar public, ci numai în cazurile expres prevăzute de art. 65¹;

2) funcționarii publici părăsesc corpul de rezervă și își pierd calitatea de funcționar public în una din următoarele situații: „după împlinirea termenului de 2 ani de la data trecerii în corpul de rezervă”. Prin urmare, este incertă situația în care funcționarul public, demisionat până la expirarea termenului de 2 ani de la data trecerii în corpul de rezervă (demisie) și care își păstrează statutul de funcționar public, încheie un contract individual de muncă sau alt contract cu caracter civil (pe un termen mai mic de 12 luni), în cadrul societăților comerciale, al cooperativelor, al întreprinderilor de stat sau municipale, precum și al organizațiilor necomerciale, din sectorul public sau privat, a căror activitate este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența autorității în care acesta a fost angajată. Or, calitatea de funcționar public este incompatibilă cu activitățile remunerate enumerate la art. 25 din Legea nr. 158/2008.

Nu pot fi susținute, de principiu, situațiile invocate la art. 65¹ în calitate de temei de încetare a „calității de funcționar public”. Reiterăm ideea, prin prisma definirii noțiunii „funcționar public” cuprinse la pct. 2, potrivit căreia statutul funcționarului public încetează *de jure* odată cu încetarea raportului de serviciu. Depunerea unei cereri suplimentare a persoanei, de exemplu, demisionată din funcția publică, pentru a părăsi Corpul de rezervă al funcționarilor publici reprezintă o sarcină adițională și nefondată impuse persoanei demisionate din funcția publică.

Suplimentar la proiect, având în vedere că *Legea nr. 158/2008* nu reglementează clar evoluția raporturilor de serviciu ale funcționarului public, numit în funcție pe perioada determinată, în cazul încetării de către titularul funcției a raporturilor de serviciu în ziua expirării perioadei pentru care a fost acceptată cererea de suspendare a raporturilor de serviciu sau pe parcursul perioadei suspendării

raporturilor de serviciu, precum și în scopul evitării unor interpretări ambiguii a normelor legale se propune completarea art. 55 cu alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care raporturile de serviciu ale titularului funcției încetează pe parcursul perioadei suspendării raporturilor de serviciu sau în ziua în care expiră perioada de suspendare, funcționarul public care ocupă funcția publică pe o perioadă determinată este numit în funcția publică pe o perioadă nedeterminată.”.

La pct. 41 alin. (3) este formulat defectuos nefiind precizat ce anume va aproba Curtea de Conturi.

La art. III - **modificarea Legii nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică:**

Cu referire la completarea anexei la *Legea nr. 199/2010* cu poziția „conducător al autorității administrative din subordinea ministerului”, comunicăm nesusținerea de principiu a acestui amendament.

În conformitate cu prevederile art. 2 din *Legea nr. 199/2010*, funcția de demnitate publică este o funcție publică ce se ocupă prin mandat obținut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condițiile legii. Propunerea de completare a anexei la legea nominalizată este contrară art. 15 alin. (5) din *Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate*, conform căruia autoritatea administrativă din subordinea ministerului este condusă de către director, numit în funcție publică și eliberat sau destituit din funcție publică, în condițiile legii, de către ministru, dacă altfel nu este stabilit prin actele legislative speciale. Totodată, potrivit art. 6 alin. (4) din *Legea nr. 199/2010* pentru ocuparea unor funcții de demnitate publică prin numire se organizează concurs, dacă legea specială prevede astfel, acest aspect nefiind detaliat în proiect.

Eventualitatea încetării „mandatului” conducătorului autorității administrative din subordinea ministerului odată cu încetarea mandatului ministrului, nu se consideră judicioasă, riscând a genera situații de instabilitate a capacității instituționale a autorității în procesul de implementare a politicii elaborate și promovate de ministerul în subordinea căruia se află.

Suplimentar, nu s-a ținut cont că în unele autorități administrative din subordinea ministerelor funcțiile de conducere (director/șef) sunt funcții publice cu statut special.

La art. IV – **modificarea Legii nr. 155/2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice:**

În dispoziția introductivă, textul „Legea nr. 155/2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice” se va substitui cu textul „Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011”.

La pct. 1, textul „, coloana a patra” propunem a fi exclus, ca fiind inutil.

La pct. 2 și 3:

- având în vedere modificările propuse recomandăm expunerea capitolului II Secțiunea 2 în redacție nouă;

- la poziția A08, necesitatea cuvintelor „sau altor autorități administrative centrale” se va revedea, ținând cont de dispozițiile conexe din proiect și a art. 14 al *Legii nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate*, în care este prevăzut că autoritățile administrative se creează în subordinea ministerelor.

- la poziția A08 se propune ca în coloana „Titlul funcției publice” să fie inclus textul „Șef adjunct/șefă adjunctă inspectorat”. Menționăm că potrivit art. 15 alin. (5) al *Legii nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate*, inspectoratul de stat este condus de către un șef cu statut similar cu cel al directorului autorității administrative din subordinea ministerului. Respectiv, poziția „A09” se propune a fi exclusă.

Dispozițiile propuse la pct. 4 se vor expune anterior dispozițiilor propuse la pct. 2 și 3.

La pct. 5, se vor revedea completările propuse, ținând cont că capitolul II al Clasificatorului unic al funcțiilor publice nu are în componența sa secțiunea III.

La art. V – **modificarea Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar**):

Potrivit anexei nr. 4 la *Hotărârea Guvernului nr. 698/2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției* din Lista autorităților administrative din subordinea Ministerului Justiției face parte și Direcția de justiție a unității teritoriale autonome cu statut special a Găgăuziei (Gagauz-Yeri). Direcția este condusă de șef. Astfel, în redacția propusă a pct. 2 urmează a fi revăzută necesitatea mențiunii și la funcția de șef.

Totodată, Tabelul 2 compartimentul (Funcționarii publici A (02)) din anexa nr. 3 urmează a fi adus în concordanță cu modificările propuse.

Se remarcă că, în Tabelul comparativ cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative se propune completarea art. 10 cu sintagma „ajutor material” iar în proiectul actului normativ această modificare nu se regăsește.

La fel, menționăm că art. 2 din *Legea privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar* prevede că „reglementările prezentei legi se aplică persoanelor cu funcții de demnitate publică, funcționarilor publici, inclusiv cu statut special, persoanelor care ocupă funcții cu statut special specifice apărării naționale, securității statului și ordinii publice, altui personal angajat în baza contractului individual de muncă în autoritățile/instituțiile bugetare finanțate integral din bugetul de stat sau din bugetele locale, precum și personalului Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare – unități bugetare)”. Astfel, completarea propusă la art. 10 alin. (2) urmează a fi revizuită în cazul în care se referă doar la funcționarii publici.

La art. VI - **modificarea Legii bugetului de stat pentru anul 2023**:

Prin Articolul VI la proiect se propun intervenții la *Legea bugetului de stat pentru anul 2023 nr. 359/2022*, care în coroborare cu Articolul VIII pct. 2 urmează să intre în vigoare din 01 ianuarie 2024. Conform art. 5 din *Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014* se consacră principiul anualității,

potrivit căruia bugetele se aprobă pentru o perioadă de un an bugetar. Astfel, luând în considerare faptul că din 01 ianuarie 2024 urmează să producă efecte Legea bugetului de stat pentru anul 2024, nu este posibilă punerea în aplicare propunerile de modificare indicate în Articolul VI în termenul stipulat în Articolul VIII pct. 2. Or, legea bugetului pentru anul în gestiune își pierde efectul prin acțiunea legii bugetului pentru anul următor.

La art. VII - (*modificarea Legii nr. 123/2023 cu privire la stagiile plătite în serviciul public*):

- sursa publicării se va expune după cum urmează: „(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr. 204-207, art. 356)”;

- norma propusă la art. 6 alin. (6) urmează a fi completă cu modalitatea privind achitarea indemnizației lunare în cazul în care aceasta va depinde de timpul efectiv lucrat al mentorului și/sau a stagiatarului;

- la pct. 2 deși se menționează corpul de rezervă a stagiatarilor, nu sunt prevederi referitor la respectivul. Astfel, nu este clar ce beneficii vor avea persoanele incluse într-o astfel de listă. Prin urmare, proiectul urmează a fi completat în acest sens.

La art. VIII:

- diviziunile acestuia necesită a fi însemnate succesiv cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, luate între paranteze rotunde;

- dispozițiile pct. 1, se vor revedea, în măsura în care trimiterile sunt incorecte sau incomplete. De asemenea, textul „funcționarii publici de conducere vor exercita temporar atribuțiile persoanei de demnitate publică și atribuțiile funcției publice de conducere de nivel superior, până la numirea persoanei de demnitate publică și a funcționarului public de conducere de nivel superior, în condițiile legii” sunt ambigue, în contextul în care proiectul legii nu prevede dispoziții privind exercitarea temporară a atribuțiilor persoanei cu funcție de demnitate publică de către funcționarul public de conducere.

Se impune revizuirea dispozițiilor pct. 3, care prevede că termenul de 2 ani prevăzut la art. I începe să curgă de la 1 ianuarie 2024. Or, nu este clar dacă zilele concediului de odihnă anuale neutilizate pe parcursul a doi ani și mai mult se sting la data de 1 ianuarie 2024 sau norma se referă la zilele care se vor acumula pe parcursul următorilor 2 ani începând cu 1 ianuarie 2024. În cazul neinclunderii în termenul de 2 ani după expirarea căruia zilele concediului de odihnă anual nefolosite se consideră stinse, în cazul în care salariatul nu a beneficiat de concediul respectiv din motive imputabile acestuia, a zilelor nefolosite a concediului anual până la 1 ianuarie 2024, proiectul actului normativ nu oferă o explicație sau soluție a ceea ce urmează să se întâmple cu zilele de concediu nefolosite respective. Mai mult, în contextul în care zilele de concediu nefolosite până la intrarea în vigoare a legii fac parte din categoria drepturilor dobândite, acestea nu pot fi stinse fără o despăgubire, legea neavând caracter retroactiv.

Astfel, pentru nu genera un blocaj funcțional și a evita demisionarea masivă a personalului în vederea obținerii compensării zilelor de concediu neutilizate în condițiile în care conform art. 119 alin. (1) din *Codul muncii*, compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite este posibilă la încetarea contractului individual de muncă, se va prevedea o perioadă rezonabilă în intervalul căreia angajații își vor putea valorifica dreptul la concediu de odihnă anual neutilizat, spre exemplu 5 ani de la data intrării în vigoare a legii.

În paralel, în contextul demersului Curții Constituționale nr. PCC-01/588 din 5 decembrie 2023, solicităm respectuos includerea în proiect a amendamentelor la *Legea nr. 80/2010 cu privire la statutul personalului din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică*, *Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar* și *Legea nr. 317/1994 cu privire la Curtea Constituțională* în sensul instituirii cabinetului președintelui Curții Constituționale.

În acest context, ținem să subliniem că activitatea administrativă a Președintelui Curții Constituționale este una semnificativa, în contextul în care acesta exercită un șir de atribuții în conformitate cu articolul 8 al Legii cu privire la Curtea Constituțională. Exercițarea activităților a căpătat amploare odată cu preluarea de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova a Președinției Conferinței Curților Constituționale Europene (CCCE) pentru un mandat de trei ani. Deținerea respectivului mandat, onorific nu doar pentru Curtea Constituțională din Republica Moldova, dar și pentru țară, creează o agendă complexă de activități ale Președintelui Curții Constituționale.

Este de menționat că, Statul de personal al Curții Constituționale nu prevede vreun post de consilier, asistent sau secretar al Președintelui Curții.

De altfel, studiind structurile organizaționale ale altor Curți Constituționale, am identificat că unitățile organizaționale ale acestora cuprind un cabinet al Președintelui și Secretariatul general. Logica funcționării acestor modele reiese din scopurile diferite ale structurilor respective. Astfel, dacă Secretariatul urmărește oferirea de asistență în exercitarea activității jurisdicționale, atunci cabinetul Președintelui urmărește scopul de consultare și asistare a Președintelui în chestiuni de administrare.

Potrivit *Legii nr. 317/1994*, Secretariatul Curții Constituționale acordă Curții asistența informațională, organizatorică, științifică și de altă natură, organizează audiența cetățenilor, examinează în prealabil sesizările Curții Constituționale a căror soluționare de către judecătorii Curții nu este necesară, acordă ajutor judecătorilor la pregătirea dosarelor pentru examinare. Scopul Secretariatului este de a asista Plenul în exercitarea activității de jurisdicție constituțională.

Totodată, Clasificatorul unic al funcției publice (*Legea nr. 155/2011*) nu stabilește în cadrul Secretariatului Curții Constituționale vreo funcție de asistent, consilier sau secretar al Președintelui Curții.

Astfel, se vor opera următoarele modificări:

În *Legea nr. 317/1994 cu privire la Curtea Constituțională*,

1. Articolul 8 alineatul (1) se completează cu litera e¹) cu următorul cuprins:
„e¹) angajează și eliberează din funcție personalul din cadrul cabinetului persoanei cu funcții de demnitate publică din Curtea Constituțională, în modul stabilit;”.

2. Articolul 8 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:
„(4) În activitatea sa Președintele Curții Constituționale este asistat de un cabinet propriu”.

3. Articolul 35 se abrogă.

Articolul 2 alineatul (2) din Legea nr. 80/2010 cu privire la statutul personalului din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică, după textul „miniștrii,” se completează cu textul „președintele Curții Constituționale”.

Tabelul nr. 3 din Anexa nr. 3 la Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, după textul „ministru,” se completează cu textul „președintele Curții Constituționale,”.

Secretar de stat

Stanislav COPEȚCHI

Digitally signed by Copețchi Stanislav
Date: 2023.12.21 15:44:30 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

